

Laura Goodrich
Perustuu
tositapahtumaan

Lydia kat-
seli, kun
äiti valmis-
tautui lähte-
mään töihin.
Äiti laittoi
kauniin pinkkiä
huulipunaa. Hän
näytti kauniilta.

Lydia katsoi peiliin.
Hän tunsi olonsa
surulliseksi.
”Minulla ei ole
huulipunaa”,
Lydia sanoi.
”Minä en
ole siis
kaunis.”

Kädet, sydän ja hymy

Äiti halasi
häntä lujasti.
”Ei huulipuna
tee ihmisestä
kaunista. Se,
että on hyvä
ja ystävällinen,
tekee ihmisestä
kauniin.

Olet hyvä ja ystä-
vällinen, kun kätesi
auttavat muita.

Olet hyvä ja ystä-
vällinen, kun sydä-
mesi rakastaa
kaikkia.

Ja olet hyvä
ja ystävällinen,
kun hymyilet.

Se tekee onnelliseksi
myös kaikki ne, joita
tapaat.

Kun olet hyvä ja ystä-
vällinen, olet kaunis
sisältä etkä vain ulkoa.”

Lydia halusi olla hyvä
ja ystävällinen.

Käsillään hän haki
postin ukille. Hän
antoi viimeisen suk-
laapikkuleipänsä
serkulleen.

Hän tunsi rakkautta
sydämessään, kun hän
leikki uuden naapurin
kanssa. Hän tunsi rak-
kautta sydämessään,
kun hän antoi kolikoita
tytölle, joka keräsi rahaa
kodittomille.

Hän hymyili tapaamil-
leen ihmisille. He kaikki
hymyivät takaisin.

Sinä iltana Lydia sanoi
äidille: ”Olit oikeassa!
Tunnen itseni hyväksi
ja ystävälliseksi. Käytin
tänään käsiäni ja sydän-
täni ja hymyäni.”

Äiti hymyili. ”Sinä olet
hyvä ja ystävällinen,
ihan niin kuin Jeesus
haluaa sinun olevan.” ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

KUVITUS JULIE YOUNG